

gere er i stand til ved en til hans kræfter og færdigheder svarende beskæftigelse, der under billigt hensyn til hans uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve $\frac{1}{3}$ af det, som legemligt og åndeligt sunde personer med lignende uddannelse og i samme egn plejer at fortjene ved arbejde.

§ 4.

Stk. 1. Retten til invaliderente, der er begrænset ved de i § 6 fastsatte bestemmelser om rentemodtagerens øvrige indtægter, er endvidere betinget af:

1. at den forsikredes økonomiske stilling i løbet af de sidste 10 år ikke er forringet ved handlinger, ved hvilke han — i tilfælde af ægteskab ej heller ægtefællen med den andens vidende og vilje — til fordel for børn eller andre har betaget sig selv midlerne til sit underhold, således at han derved er bragt til at opfylde de i § 6 fastsatte økonomiske betingelser. Ej heller må hans økonomiske stilling være forringet ved hans uordentlige eller ødsle levned eller på anden lignende måde. Hvis omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes pågældende den rente, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelsen af disse regler ses der bort fra, hvad pågældende har forbrugt til sine børns opdragelse og undervisning. Invaliderenten kan ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af grundbeløbet.

2. at den forsikrede ikke

- a) i løbet af de sidste 5 år er idømt straf af fængsel i 3 måneder eller derover eller
- b) i løbet af de sidste 10 år er idømt straf af fængsel i 2 år eller derover eller dømt til at indsættes i arbejds hus eller tages i sikkerhedsforvaring. Socialministeren kan efter forud indhentet erklæring fra landsstyret tilstå afvigelser fra den under b) fastsatte betingelse, når der er forløbet 5 år efter straffens udståelse, eftergivelse eller forældelse eller efter den endelige løsladelse fra arbejds hus eller sikkerhedsforvaring.

3. at den forsikrede ikke i løbet af de sidste 5 år vitterlig har ført et levned, der i det almindelige omdømme vækker forargelse.

4. at den forsikrede ikke oppebærer eller i de sidste 3 år før begæringens indgivelse har oppebåret hjælp, der ifølge fattiglovgivningens regler har fattighjælps virkning for vedkommende. For hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladte hustruers samt enkers vedkommende kan dette tidsrum i henseende til virkningen af den ægtefælles ydede fattighjælp forkortes, når de kommunale myndigheder i opholds- og forsørgelseskommunen er enige herom. For en enke, fraskilt, frasepareret eller forladt hustru betragtes hjælp, der er ydet manden til børnene, efter nærværende lov ikke som fattighjælp, for så vidt hjælpen er ydet efter samlivets ophør. Hjælp ydet til sygebehandling, herunder medicin og hospitalsbehandling, bandager og lignende, regnes med hensyn til at opnå invaliderente ikke som fattighjælp.

5. at den forsikrede ikke med forsæt må have fremkaldt eller i væsentlig grad have forøget invaliditeten eller pådraget sig denne ved længere tids misbrug af alkohol eller narkotiske midler.

Stk. 2. Invaliderente kan kun oppebæres, for så vidt og så længe vedkommende er medlem af sygekassen (sygeforeningen). Såfremt en person, der iøvrigt opfylder betingelserne for at opnå invaliderente, er bidragydende medlem af en sygekasse eller sygeforening, er retten til at oppebære renten betinget af, at han søger optagelse som nydende medlem og forbliver stående som sådan, så længe han opfylder betingelserne derfor.